

Viết đoạn văn ngắn nêu suy nghĩ của em về nhân vật “tôi” trong “Thương nhớ bầy ong”.

Bài làm

Nhân vật “tôi” trong văn bản *Thương nhớ bầy ong* của Huy Cận là nhân vật để lại trong bạn đọc nhiều suy ngẫm. *Thương nhớ bầy ong* là hồi ức của nhân vật tôi về những đống ong mà nhân vật tôi đã từng được nhìn thấy, cảm nhận, mê đắm ngày nhỏ. Kèm theo những hồi ức tươi đẹp ấy là nỗi buồn không dứt, buồn đến phát khóc khi chúng rời xa. Hồi kí bắt đầu với kí ức “ngày xưa” thời ông nội còn sống, khi trong nhà có thật nhiều đống ong. Cậu bé đã say mê bầy ong và yêu quý chúng suốt cả quãng ấu thơ. Dù bị ong đốt, chú vẫn thích ngắm nhìn và còn buồn da diết khi ong bỏ bay đi. Đó là tình cảm yêu thương, là tấm lòng nhân hậu và sự trân trọng của cậu bé với những anh bạn nhỏ. Bầy ong không chỉ cho mật, cho ngọt ngào hoa trái mà chúng còn vẽ nên một mảng màu tuổi thơ đẹp đẽ cho cậu bé trong câu chuyện. Chính vì vậy mà khi ong bỏ đi, cậu bé đã buồn đến mức “tưởng như một mảnh hồn tôi đã san đi nơi khác”. Có thể trong suy nghĩ của nhiều người, những vật vụn vặt thì không có giá trị nhưng đối với cậu bé, bầy ong đó đã nằm sâu trong linh hồn của cậu. Từ hồi ức về bầy ong, nhân vật “tôi” đã nêu lên triết lí, những vật nhỏ bé, vô tri vô giác đều gây vương vấn, ám ảnh vào tâm hồn, ảnh hưởng đến thơ ca, nghệ thuật của mỗi người, từ đó mà vun vén nên những tác phẩm độc đáo mang cho đời những màu sắc, dư âm.